

J. J.

Vanquam singula DEI opera mentem sapientis incredibili perfundant gaudio, dum nutum potentissimum, quo vivimus, movemur & sumus, mirae varietate nobiscum suavissime ludentem, palpandum exhibent; illa tamen speciali quadam voluptate trahunt homines, quæ peculiarem loquuntur gratiam Numinis. Omnium capit oculos animosque Iris, sive istum colorum nitorem, sive constantem eorundem ordinem, sive figuram ad leges circuli compositam, sive situm aliave spectemus. At si insuper legimus Gen. IX. 13 seq. quod nos admonere debeat gratiosissimi illius promissi, de terra non amplius aquis obruenda, plus amœnitatis habet ejus contemplatio. Atque hoc illud est, quod & nobis ansam præbuit, non solum, post magni nominis Viros, Cartesium, Grimaldum, Fabri, Ekardum aliosque, ipsam Iridem curatius paulo inspiciendi, sed & insimul respiciendo ad divinum illud promissum, examinandi jam olim exagitatam quæstionem: Num scil. Iris etiam ante Diluvium fuerit, nec ne? Cum vero frustra ejus expectetur decisio, nisi prius constet quid Iris sit, ut exinde cognoscatur, an portentum sit extraordinarium, an vero contra ex ordinariis oriatur causis; ideo,

O ordi-